

ARREST VAN HET GERECHT (Vierde kamer)
5 maart 2003

Zaak T-24/01

Claire Staelen
tegen
Europees Parlement

„Ambtenaren – Algemeen vergelijkend onderzoek – Selectieproeven –
Bevoegdheid van jury, in aankondiging van vergelijkend onderzoek geëist
minimumaantal punten buiten beschouwing te laten – Vergelijkende examens –
Ontvankelijkheid”

Volledige Franse tekst II - 423

Betreft: Beroep strekkende tot, primair, nietigverklaring van het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek EUR/A/151/98 om verzoekster niet toe te laten tot de examens volgend op het examen VII A d van dat vergelijkend onderzoek, en subsidiair, vergoeding van de gestelde morele schade.

Beslissing: Het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek EUR/A/151/98 om verzoekster niet toe te laten tot de examens volgend op examen VII A d van dat vergelijkend onderzoek wordt nietig verklaard. Het Parlement wordt in zijn eigen kosten verwezen alsmede in die van verzoekster, daaronder begrepen die welke op de procedure in kort geding zijn gevallen.

Samenvatting

1. Ambtenaren – Beroep – Bezwarende handeling – Besluit van jury van vergelijkend onderzoek om minimumaantal punten dat in aankondiging van vergelijkend onderzoek voor selectieproeven wordt geëist, te verlagen – Niet-ontvankelijkheid

(Ambtenarenstatuut, art. 90, lid 2)

2. Ambtenaren – Vergelijkend onderzoek op grondslag van schriftelijke bewijsstukken en examen – Voorwaarden voor slagen – Vaststelling in aankondiging van vergelijkend onderzoek – Verlaging door jury van minimumaantal punten dat in aankondiging van vergelijkend onderzoek voor selectieproeven wordt geëist – Onregelmatigheid van procedure die eindresultaat van vergelijkend onderzoek kan vervalsen

(Ambtenarenstatuut, bijlage III, art. 1, lid 1, sub e)

1. Als handelingen of besluiten die vatbaar zijn voor een beroep tot nietigverklaring, zijn alleen te beschouwen maatregelen die bindende rechtsgevolgen in het leven roepen, die de belangen van de verzoeker kunnen aantasten doordat zij diens rechtspositie aanmerkelijk wijzigen. Handelingen of besluiten die in een uit verscheidene fasen bestaande procedure tot stand komen, inzonderheid na een interne procedure zoals die van een vergelijkend onderzoek, zijn in beginsel slechts voor beroep vatbaar, wanneer het maatregelen betreft die aan het einde van die procedure het standpunt van de instelling definitief vastleggen. Voorlopige maatregelen ter voorbereiding van de eindbeslissing zijn daarentegen niet bezwarend in de zin van artikel 90, lid 2, van het Statuut en kunnen dus slechts incidenteel worden bestreden in een beroep tegen vernietigbare handelingen.

Een besluit van een jury van een vergelijkend onderzoek om het minimumaantal punten te verlagen dat in de aankondiging van vergelijkend onderzoek wordt geëist om voor de selectieproeven te slagen, vormt geen voor beroep vatbare handeling en kan door een kandidaat slechts incidenteel worden bestreden in het kader van een beroep tegen een voor hem bezwarende handeling.

(cf. punten 32-34)

Referentie: Gerecht 15 juni 1994, Pérez Jiménez/Commissie, T-6/93, JurAmbt. blz. I-A-155 en II-497, punten 34 en 35; Gerecht 2 mei 2001, Barleycorn Mongoluc en Boixader Rivas/Raaden Parlement, T-208/00, JurAmbt. blz. I-A-103 en II-479, punt 34

2. Terwijl het tot aanstelling bevoegd gezag bij de vaststelling van de voorwaarden van een vergelijkend onderzoek over een ruime beoordelingsvrijheid beschikt, is de jury gebonden aan de tekst van de aankondiging van vergelijkend onderzoek, zoals die is gepubliceerd. De bewoordingen van de aankondiging van vergelijkend onderzoek vormen voor de jury van het vergelijkend onderzoek zowel het wettigheids- als het beoordelingskader.

Ofschoon de jury van een vergelijkend onderzoek de moeilijkheidsgraad van een vergelijkend onderzoek vaststelt door in het kader van de haar toegekende ruime beoordelingsvrijheid de modaliteiten en de gedetailleerde inhoud van de in de aankondiging van vergelijkend onderzoek voorziene examens te bepalen, worden de slagingsdrempels van de examens in de aankondiging van vergelijkend onderzoek vastgesteld door het tot aanstelling bevoegd gezag, overeenkomstig artikel 1, lid 1, sub e, van bijlage III bij het Statuut volgens hetwelk deze aankondiging bij een vergelijkend onderzoek op de grondslag van een examen onder meer moet vermelden, de aard van dit examen en de waardering van de verschillende onderdelen ervan. Een besluit van de jury om de slagingsdrempels voor de examens te wijzigen betekent dus dat de procedure voor een vergelijkend onderzoek een onregelmatigheid bevat.

Een procedurefout kan de geldigheid van een besluit in principe weliswaar enkel aantasten indien vaststaat, dat het besluit zonder die fout een andere inhoud zou hebben gehad, maar een verlaging van de slagingsdrempel door een jury van een vergelijkend onderzoek, met als rechtstreeks gevolg dat het aantal kandidaten voor de latere vergelijkende examens aanzienlijk toeneemt, kan nu juist de geldigheid van het verloop van die examens aantasten.

Vergelijkende examens zijn immers per definitie examens waarin de prestaties van iedere kandidaat worden beoordeeld op basis van die van anderen, zodat het aantal tot die examens toegelaten kandidaten een invloed kan hebben op de waarderingen die de jury aan de kandidaten toekent. Die waarderingen vormen het waardeoordeel van de prestatie van een kandidaat ten opzichte van die van de andere kandidaten. Hoe groter het aantal kandidaten voor dit soort examens, des te hoger is het niveau van de eisen die de jury aan die kandidaten stelt. Deze conclusie kan alleen worden ontzenuwd indien de verwerende instelling het bewijs levert dat iedere kandidaat zodanig is beoordeeld dat elke vergelijking met andere kandidaten is uitgesloten, omdat het, indien er sprake is van een onregelmatigheid tijdens een vergelijkend onderzoek, aan de verwerende instelling staat om aan te tonen dat deze geen invloed heeft gehad op het eindresultaat van het vergelijkend onderzoek.

(cf. punten 47, 51-54, 57 en 58)

Referentie: Hof 18 februari 1982, Ruske/Commissie, 67/81, Jurispr. blz. 661, punt 9; Hof 23 april 1986, Bernardi/Parlement, 150/84, Jurispr. blz. 1375, punt 28; Hof 10 december 1987, Del Plato e.a./Commissie, 181/86–184/86, Jurispr. blz. 4991, punt 36; Gerecht 12 juli 1990, Albani e.a./Commissie, T-35/89, Jurispr. blz. II-395, punten 43-45; Gerecht 21 mei 1996, Kaps/Hof van Justitie, T-153/95, JurAmbt. blz. I-A-233 en II-663, punt 37; Gerecht 16 april 1997, Fernandes Leite Mateus/Raad, T-80/96, JurAmbt. blz. I-A-87 en II-259, punt 27; Gerecht 11 februari 1999, Jiménez/OHMI, T-200/97, JurAmbt. blz. I-A-19 en II-73, punt 55